

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa, 1 lutego 2010 r.

DRO-III-0702-1/1 /10
L.dz.357/10

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 3. 02. 2010.

nr. 601 podpis. Borusewicz

SECRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 3. 02. 2010 r.
nr. 164 podpis. K.

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 stycznia 2010 r. (znak: BPS/DSK-043-2304/10), przy którym przesłane zostało oświadczenie złożone przez Panią senator Janinę Fetlińską, przedstawiam poniższe informacje w sprawie poruszanej przez Panią senator.

Na wstępie pragnę potwierdzić, że podczas ostatniej rundy negocjacyjnej w Moskwie w dniu 10 grudnia 2010 r. strony osiągnęły porozumienie w głównych obszarach podejmowanych podczas rozmów tj. potwierdzono wcześniejsze ustalenia m.in. dotyczące przedłużenia kontraktu na dostawy gazu do RP do roku 2037, wielkości dostaw na poziomie 10,2 mld m³/rok, wydłużenia kontraktu na tranzyt gazu rosyjskiego do Europy Zachodniej również do roku 2037, sposobie ustalania stawki taryfowej dla EuRoPol Gaz S.A. oraz zasad zarządzania spółką EuRoPol Gaz S.A. W chwili obecnej na ukończeniu są prace związane z uzgodnieniem tekstów pod względem językowym. Zgodnie z ustawą z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 79, poz. 981), kolejnym krokiem zmierzającym do podpisania umowy ze stroną rosyjską jest uzgodnienie jej treści z właściwymi ministrami, przedłożenie Radzie Ministrów wniosku o jej zatwierdzenie, a następnie jej podpisanie przez Prezesa Rady Ministrów bądź inną upoważnioną osobę. Niezbędnym dla zakończenia negocjacji było zawarcie porozumienia na poziomie korporacyjnym – w dniu 27 stycznia 2010 r. podpisano w Moskwie trójstronne porozumienie między PGNiG, OAO Gazprom Export i spółką SGT EuRoPol Gaz SA. Porozumienie to ma wejść w życie po uzyskaniu zgód korporacyjnych wszystkich stron.

Jednocześnie informuję, że obecne negocjacje międzyrządowe ze stroną rosyjską w sprawie dostaw gazu ziemnego do Polski wynikają z konieczności zapewnienia dostaw paliwa gazowego do kraju po wstrzymaniu dostaw gazu przez RosUkrEnergo.

Zapotrzebowanie na gaz ziemny w Polsce w ostatnich latach kształtowało się na poziomie około 13,5 mld m³/rok. W około 30% krajowe zapotrzebowanie na gaz ziemny jest pokrywane przez wydobycie z rodzimych złóż, a większość jest przedmiotem importu, głównie z kierunku wschodniego. W listopadzie 2006 r. PGNiG S.A. zawarł umowę kupna gazu ziemnego od RosUkrEnergo, umowa ta miała formalnie obowiązywać do 1 stycznia 2010 r. Warto nadmienić, że równoległe z zawarciem powyższej umowy strona polska wyraziła zgodę na zmianę formuły cenowej (wzrost o około 10%) gazu importowanego z Gazpromu. Szacuje się, że w latach 2007 – 2009, wzrost ceny importowanego gazu wygenerował dla gospodarki naszego kraju dodatkowe koszty jego zakupu na poziomie około 1 mld USD i w dalszym ciągu obowiązuje. W styczniu 2009 r., wskutek rosyjsko – ukraińskiego kryzysu gazowego, RosUkrEnergo wstrzymało dostawy gazu ziemnego do Polski. W związku z tym, dla zbilansowania dostaw gazu ziemnego do kraju, niezbędne stało się zapewnienie dodatkowych dostaw surowca. Z uwagi na obecny stan infrastruktury polskiego systemu przesyłowego gazu ziemnego możliwy jest odbiór surowca w większej ilości przez punkty zdawczo – odbiorcze na granicy wschodniej.

Bezpośrednio po kryzysie gazowym z początku 2009 r., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. niezwłocznie podjęło rozmowy z możliwymi dostawcami gazu ziemnego, których efektem miało być podpisanie kontraktu na dostawy gazu ziemnego w ilościach pozwalających na zbilansowanie krajowego zużycia. Biorąc pod uwagę istniejącą infrastrukturę przesyłową oraz to, że oczekiwano zawarcia bezpośredniego kontraktu na dostawy gazu z firmą o ugruntowanej pozycji na europejskim rynku gazowym, PGNiG S.A podjęło rozmowy z rosyjską firmą Gazprom.

Strona rosyjska, dostarczenie dodatkowych ilości gazu (ponad te wynikające z obowiązujących kontraktów), uwarunkowała zawarciem aneksu do *Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o budowie systemu gazociągów dla tranzytu gazu rosyjskiego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dostawach gazu rosyjskiego do Rzeczypospolitej Polskiej*, zawartego w dniu 25 sierpnia 1993 r. - z późniejszymi aneksami.

Warto zwrócić uwagę, że poziom dostaw rosyjskiego gazu ziemnego - 10,2 mld m³/rok, będzie poziomem maksymalnym, z zachowaniem prawa do jego obniżenia. Zatem jeżeli odniesie się tą ostatnią wielkość do importu gazu ziemnego z kierunku wschodniego (łącznie dostawy z

Gazprom Eksport i RosUkrEnergo) w 2008 r., który wyniósł 9,7 mld m³ to widać jednoznacznie, że nie stanowić ona będzie zagrożenia związanego z brakiem możliwości odbioru gazu przez stronę polską. Dodatkowo planowany rozwój inwestycji w elektroenergetyce związany z budową nowych bloków gazowo – parowych w perspektywie najbliższych lat wpłynie na wzrost zapotrzebowania na gaz w ilości około 2 mld m³. Także pragnę poinformować, że w związku z bardzo niskimi temperaturami w miesiącu styczniu 2010 r. obserwuje się rekordowe – nie notowane nigdy wcześniej – zapotrzebowanie na gaz ziemny. Przykładowo, w dniu 26 stycznia to zapotrzebowanie dobowe przekraczało 68 mln m³. Gdyby nie dodatkowe dostawy gazu z Federacji Rosyjskiej – większe aniżeli przewidują zapisy obecnego kontraktu – niezbędne byłoby skorzystanie z ograniczeń w poborze gazu ziemnego dla niektórych odbiorców, a to wiązałoby się milionowymi stratami dla gospodarki kraju.

Odnosząc się do poruszonych przez Panią senator kwestii zasad indeksowania cen gazu w stosunku do cen naftowej oraz zasady *take or pay* i zakazu reeksportu informuję, że większość kontraktów na dostawy rosyjskiego gazu ziemnego do państw UE także zawiera analogiczne obwarowania.

Nie zgadzam się z tezą zawartą w oświadczeniu Pani senator jakoby *Polska w dalszym ciągu nie będzie też miała praktycznie żadnych korzyści z tytułu przesyłu na Zachód prawie 30 miliardów m³ gazu*. Do korzyści związanych z tranzytem gazu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy zaliczyć chociażby wpływy z tytułu podatków do budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także fakt, że Polska jest jednym z odbiorców gazu transportowanego tą drogą, więc wykorzystanie tranzytowego położenia przyczynia się do zwiększenia bezpieczeństwa i stabilności dostaw.

W *Polityce energetycznej Polski do 2030 roku*, dokumencie przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 10 listopada 2009 r., realizację głównego celu – zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju w sektorze gazu ziemnego – planuje się osiągnąć między innymi poprzez rozbudowę krajowego systemu przesyłowego w celu umożliwienia odbioru gazu z terminalu LNG w Świnoujściu, który jest obecnie projektem priorytetowym w obszarze dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego do Polski. Za projekt odpowiada OGP GAZ – SYSTEM S.A. Realizacja tego projektu przewidywana jest na połowę 2014 r. Zdolność przeładunkowa terminalu ma wynosić 5,0 mld m³ (możliwość rozbudowy do 7,5 mld m³).

W dniu 29 kwietnia 2009 r. PGNiG S.A. zawarło z katarską firmą Qatargas umowę na dostawy skroplonego gazu ziemnego w ilość 1 mln t rocznie (co odpowiada 1,4 mld m³). Umowa została podpisana na 20 lat.

W dniu 20 sierpnia 2009 r. podmioty odpowiedzialne za realizację inwestycji (tj. PLNG Sp. z o.o., OGP GAZ-SYSTEM S.A., ZMPSiŚ S.A., UM w Szczecinie) podpisały porozumienie

o współpracy. Określa ono zasady współpracy pomiędzy stronami, w szczególności zakresy rzeczowe i harmonogramy poszczególnych podprojektów.

Należy zaznaczyć że wszystkie dotychczasowe działania przebiegają zgodnie z przyjętym harmonogramem prowadzenia prac.

Przedkładając powyższe informacje wyrażam przekonanie, że będą one stanowiły wyczerpującą odpowiedź na oświadczenie Pani senator Fetlińskiej.

2

Janina Strzelec
MINISTER
"up."
Janina Strzelec
Janina Strzelec - Łobodziska
WODSEKRETARZ STANU